Хроніка «великого полювання»: як ціла армія силовиків рік шукала «російський слід» у НАБУ й вийшла на нуль вироків

«ФСБ просить ваш пароль»: як європейські чиновники довірили свої секрети «іспанському» стартапу з Архангельська

34 роки тому один сторожовий корабель СКР-112 кинув виклик Москві і обрав Україну

»

На фронті «зеленка» рятує життя, а у тилу фермери знищують лісосмуги, бо дерева не виділені на картах

ВІЙНА З РОСІЄЮ | ВТР, 2026-06-02 08:22

Версия для печати

Поки на лінії фронту понівечені обстрілами «зеленки» приймають на себе головні удари ворога, в тилових регіонах України розгортається інша, малопомітна катастрофа, яка загрожує перетворити третину країни на філіал пустелі.

Напевно, немає сенсу переповідати, наскільки важливими для театру воєнних дій стали «зеленки», «зельонки» – лісосмуги, пише УКРІНФОРМ. Саме ті невеликі ділянки з деревами, чагарниками і травою, які укривають і наших, і, на жаль, ворожих солдатів від дронів, куль та уламків.

Не потрібно зайвий раз пояснювати й те, який вигляд мають ці лісосмуги – покалічені обстрілами, прошиті підземними укриттями різних типів і для багатьох тварин та комах останні притулки, де вони ще намагаються вціліти в цих умовах. Втім, ці рятівні простори, без перебільшення – місця сили, самі потребують підтримки та допомоги.

Більшості відомо, що лісосмуги здатні утримувати взимку сніг, якщо він є. В них можна збирати гриби чи іронічніше – кліщів, нарікати на бур'яни, які звідти так і лізуть на городи, та на лисиць, які тягають курчат із подвір'їв у зарості.

Насправді ж ці смуги – малопомітні, але надзвичайно важливі елементи екологічного балансу та родючості ґрунтів, а вкладені в них кошти й зусилля повертаються довготривалою співпрацею та прибутком для фермерів. Однак саме цю роль лісосмуг усвідомлюють далеко не всі.

Photo: Serhii Lysenko

Фото: Сергій Лисенко.

Втім, лісосмуги опинилися під загрозою ще до Великої війни. Часто вони відсутні на земельних картах, тож орендарі можуть їх знищити без жодної відповідальності. І не лише вони, а й місцеві мешканці. Водночас співрозмовники зазначають, що в нинішніх умовах складно звинувачувати людей, які вирубують ці ділянки для власних потреб: війна, безробіття й дороге опалення штовхають людей на це.

Втім, якою ціною обходиться руйнація лісосмуг? Кліматологи прогнозують: в Україну повертаються пилові бурі. Зміни наближаються швидко – попереду деградація земель і перетворення частини країни на напівпустелю.

Поки на фронті «зеленки» приймають на себе удари й прикривають наших бійців, у тилу вони тихо програють війну людській байдужості, правовому хаосу та кліматичним змінам. Чи можуть лісосмуги знову стати надійним щитом для нашого життя і як цьому сприяти – говоримо далі.

> Читайте також: **Як російські загарбники нищать природу України: риють цілинний степ і викрадають рідкісних тварин**

ДЕКОМУНІЗАЦІЯ ЛІСОСМУГ?

Висушування боліт Полісся, розворот річок, підкорення природи – усе це класичні й здебільшого трагічні маркери радянського екологічного сліду. На перший погляд широке насадження лісосмуг за часів СРСР виглядає елементом тієї ж епохи. То, можливо, в межах переосмислення історії нам варто «деколонізувати» й ці зелені коридори та забути про них?

Науковці та екологи одностайні: ні, це саме той випадок, коли радянська інженерія мимоволі врятувала нашу землю від катастрофи. Проте сьогодні цей щит знищений майже вщент – спочатку людським недбальством, а тепер і війною.

Історія масового створення полезахисних смуг в Україні дійсно має чітку дату початку – 1948 рік, коли вийшов «знаменитий» сталінський указ про «перетворення природи».

Доцент кафедри відтворення лісів та лісових меліорацій НУБіП **Олександр Соваков** пояснює, що це була вимушена реакція на екологічну та гуманітарну кризу. «Пік створення лісосмуг припав на 1949 – 1950 роки. В окремі роки висаджували близько 100 тисяч гектарів за рік – колосальна площа для виснаженої війною країни. Дерева вирубували обидві армії під час бойових дій, і ландшафт стояв голим. Крім того, хоч про зміни клімату тоді не говорили так, як зараз, руйнівні пилові бурі, посухи та суховії дошкуляли нашим територіям ще з XIX століття. Потрібно було терміново рятувати аграрний потенціал».

За словами науковця, тогочасний план передбачав створення системної моделі лісосмуг до 1965 року, яка мала б охопити близько 3% усієї площі ріллі, а це досить значні території. Цього показника так і не досягли, зупинившись приблизно на половині. Остання радянська інвентаризація наприкінці 80-х років зафіксувала близько 440 тисяч гектарів полезахисних смуг. Ця ж цифра «кочувала» в офіційних документах аж до 2012 року.

Голова Української природоохоронної групи **Олексій Василюк** переконує, що ідея деколонізувати лісосмуги призведе до екологічного самогубства. Ключова причина – критичний рівень розораності українських земель. «Ми – найбільш розорана країна у світі. В інших країнах немає потреби в такій кількості лісосмуг, бо там немає подібного масштабу нищення дикої природи. У наших умовах лісосмуги – це остання надія проти опустелювання».

Але ми чудово розуміємо реалії: крім прямих наслідків війни, ніщо не змусить агробізнес, особливо великий, відмовитися від оранки. Еколог наголошує, що опустелювання в Україні просувається не через міграцію пісків із Сахари, а через втрату родючості ґрунту. Одна з причин такої ситуації – вітри та пилові бурі. Коли розораний ґрунт у посушливий період не захищений рослинністю чи деревами, вітер просто здуває верхній гумусовий шар, залишаючи голу підстильну породу.

Фото: agravery.com.

Науковий консультант проєкту «Лісосмуги життя» **Олександр Соваков** додає, що лісосмуги – це унікальний компроміс, розроблений саме під українські чорноземи, які становлять від чверті до третини світових запасів. «Чорноземи не можна просто взяти й заліснити – суцільний ліс вилуговує ці ґрунти. Потрібні були саме фрагментарні масиви». Головне завдання лісосмуги – знизити швидкість вітру. А далі спрацьовує ланцюгова реакція: якщо падає швидкість вітру – зменшується випаровування вологи, покращується вологість приземного шару повітря та ґрунту. Якщо стабілізуються процеси ґрунтоутворення, то зростає врожайність.

За словами Олександра, Україна не лише найбільш розорана країна, а й одна з держав із найменшими площами лісів. Якщо мінімальною нормою лісів у структурі агроландшафтів вважається 30%, то лісистість України нині становить скромні 15,9% (дані довоєнні). «Німеччина, США і навіть сусідня Польща – це понад 30% лісів. Найбільш лісиста країна Європи – Фінляндія, там ліси становлять до 80%». До кінця XIX століття в Україні було 40% лісів, але століття воєн та революцій перетворили країну на суцільну ріллю.

> Читайте також: **Набув чинності закон, згідно якого лісосмуги та польові дороги теж передаються в оренду**

ВІЙНА НА ВИНИЩЕННЯ: ВТРАТИ, ЯКІ ВАЖКО УЯВИТИ

Найстрашнішого удару по лісосмугах завдала війна – починаючи з 2014 року і з катастрофічним піком після 2022-го. На сході та півдні України, де ліси є рідкістю, саме полезахисні смуги стали головним лінійним укриттям для особового складу – як нашого, так і ворожого.

Олександр Соваков ділиться першими, поки що неофіційними оцінками масштабу руйнувань: «Чітких і повних державних даних щодо знищених смуг наразі немає. Є фрагментарні дослідження. Наприклад, наш випускник Максим Мацала, який зараз працює науковцем у Швеції, у своїй статті за 2025 рік підрахував, що в зонах бойових дій знищено або суттєво пошкоджено щонайменше 18% захисних лісонасаджень, включно з полезахисними смугами».

Зараз науковці НУБіП ведуть великий дослідницький проєкт. За допомогою супутникових знімків та візуального аналізу вони детально прораховують втрати у Харківській, Донецькій та Запорізькій областях. Точні цифри й наукову статтю з першими верифікованими даними воєнного періоду команда планує оприлюднити ближче до кінця 2026 року.

Але вже зараз зрозуміло: коли війна затихне, Україна опиниться сам на сам із оголеними, розораними та понівеченими війною землями, які без термінового відновлення зелених смуг ризикують перетворитися на пустелю.

Чому ж тоді така ефективна технологія опинилася в занепаді? Олексій Василюк називає такі причини: юридичний хаос та небажання лісівників займатися складною роботою. «Лісосмуга – це не просто ліс, це складна технологічна конструкція. Її треба правильно проєктувати в розсадниках, висаджувати в чіткому порядку, підсаджувати нові дерева, доглядати за ними. Сучасній лісовій системі це просто невигідно».

Головна ж біда в тому, що після здобуття незалежності в Україні так і не створили державного органу, який би відповідав за лісосмуги. Юридично це не лісовий фонд, а землі сільськогосподарського призначення (так звані агроліси). Тож тривалий час вони фактично були нічийними, що дозволяло безкарно вирубувати їх на дрова.

ЗЕЛЕНИЙ ФРОНТ У ТИЛУ: ЧОМУ ЛІСОСМУГИ ГИНУТЬ ТАМ, ДЕ НЕМАЄ ОБСТРІЛІВ

Проблема знищення «зеленок» не обмежується лінією фронту. На мирних територіях України – від Полтавщини до Одещини – триває своя тиха війна проти захисних насаджень. І якщо на сході головним ворогом є артилерія, то в тилу це правовий хаос, брак ресурсів та банальне людське браконьєрство.

Незаконна вирубка лісосмуг на Одещині. Фото: volnorez.com.ua

Законодавча база в Україні нібито існує – від профільних законів до постанов Кабміну, а за нищення насаджень передбачена відповідальність. За логікою реформ лісосмуги мають передаватися на баланс об'єднаних територіальних громад (ОТГ).

Проте, як зізнаються співрозмовники, на практиці цей процес заблокований через надто складне правове регулювання: громади банально бояться брати дерева у власність без чітких стартових документів, аби контролюючі органи не покарали керівництво ОТГ за першу ж нічну вирубку.

Фінансування на тривале й складне лісовпорядкування заморожене через війну, адже всі вільні кошти громад ідуть на оборону. Ситуацію ускладнює й подвійне підпорядкування: лісосмуга фізично розташована на сільгоспземлі, але будь-які доглядові роботи чи прибирання навіть одного поваленого дерева вимагають погоджень за Лісовим кодексом через отримання лісорубного квитка, що забирає тижні бюрократичної тяганини.

Поки чиновники шукають компроміси в кабінетах, у полі панує абсолютна безкарність. Олексій Василюк пояснює: «Коли фермер бере в оренду, наприклад, 100 гектарів поля, лісосмуги на його карті часто взагалі не виділені – для нього це просто суцільний трикутник чи чотирикутник ріллі. Якщо йому заважають ці 10 чи 20 метрів дерев, він їх благополучно вирубує, розорює ділянку і саджає там кукурудзу. Юридично вона нічим не відрізнялася від поля. Те саме стосується самосійних лісів на закинутих 50 років тому полях Житомирщини: для аграрія це просто «чагарник на сільгоспземлі», який можна спалити чи пустити під трактор».

За словами еколога, винятком є хіба що масивні залізничні лісосмуги. За ними суворо стежать залізничники, аби колії взимку не замітало снігом. А от придорожні смуги «Укравтодору» перебувають у занепаді. Під час реконструкції доріг великі дерева часто вирубують під корінь, залишаючи по коліна захаращені хащі підліску.

Додає шкоди і масовий тіньовий ринок дров. Через скруту та дорожнечу опалення по всій території країни масово пиляють лісосмуги. Існує кілька схем: підпалюють суху траву під деревами, щоб вони виглядали обгорілими. Тоді «чорні лісоруби» пиляють їх серед білого дня, удаючи, ніби просто розчищають згарище, хоча дерева всередині абсолютно живі.

Лісовому господарству займатися відновленням смуг нецікаво, адже це технологічно складна робота.

> Читайте також: **Куди зникає державна земля і при чому тут "академіки Коломойського"**

ВІД «ПРОПАЛО ВСЕ» ДО ТАКТИКИ МАЛИХ КРОКІВ: ДОСВІД «ЛІСОСМУГ ЖИТТЯ»

Як вийти з цього піке і перейти до реальних дій? Своїм досвідом ділиться співзасновниця та голова Правління благодійного фонду Peli can live Яна Боброва.

З кінця 2019 року фонд реалізує проєкт «Лісосмуги життя». Починали буквально на попелищі: навесні 2021 року відновлювали вщент вирізану дубову лісосмугу. Цікаво, що висаджені там вручну жолуді «прокинулися» й пішли в ріст аж через три роки.

ЛІСОСМУГИ
ШАНС ДЛЯ КЛІМАТУ
ПРИРОДА

«Лісосмуги життя» нагадують. Фото: з архіву Peli can live.

«Коли почалося повномасштабне вторгнення, ми зупинили проєкт, – згадує Яна Боброва. – Було соромно і ніяково шукати кошти на дерева, коли в країні гинуть люди. Але згодом до нас звернувся наш донор – ING Bank Україна. Вони сказали: «Давайте садити разом, попри війну». Це був сигнал для всього бізнесу – адже саме бізнес може, як руйнувати природу, так і відновлювати через свої рішення.

Яна Боброва ділиться: «Починаючи проєкт у 2019 році, ми не замислювалися над важливістю лісосмуг для обороноздатності країни. Адже лісосмуги – це важливий елемент оборонної інфраструктури… Коли у Франції показували понівечені лісосмуги на Харківщині, там люди просто замовкли. Для мене також є можливістю показати Заходу про війну в Україні.

Сьогодні ініціатива «Лісосмуги життя» пропонує альтернативу вирубкам, коли звертаються громади – своєрідне лагідне екологічне рішення: підсаджувати молоді сіянці точково між старими стовбурами, які створюють захисний мікроклімат для молодняка.

«Ми бачимо, що головною проблемою при створенні лісосмуг залишаються людський фактор, брак фінансування та дефіцит кадрів через війну. Бракує палива для поливу, бракує робочих рук для догляду, бракує знань. Була дуже сумна історія в одній громаді: людина під час косіння трави зрізала половину нашого центрального ряду молодої липи: просто не відрізнила сіянець від бур'яну. Коли я це побачила -- металася по тій ділянці як поранений звір – стільки надій, праці і грошей знищено! Тепер ми врахували цей урок: кожне крихітне деревце маркуємо яскравою ізолентою, адже ставити сітку навколо кожного – занадто дорого».

Лісосмуги Життя

Процес народження лісосмуги. Фото: з архіву Peli can live

Ініціатива повністю відмовилася від висаджування великих дерев, адже маленькі сіянці приживаються набагато краще, і їх значно легше висаджувати. Середня вартість одного сіянця зараз коливається від 150 до 200 гривень. Якщо для відновлення кілометрів смуги потрібні тисячі рослин – бюджет стає космічним.

Саме тому зараз фонд спільно з фермерами Одещини розробляє проєкт створення власного регіонального розсадника. Також існує розсадник в Києві, в Студениківській громаді

> Читайте також: **Урятувати українські чорноземи. Як війна знищує родючість наших земель і що з цим робити**

ЩО БУДЕ, ЯКЩО МИ ПРОГРАЄМО ЦЕЙ БІЙ?

Якщо заплющити очі на проблему й залишити все як є, фінал для українського довкілля буде катастрофічним. Олексій Василюк бачить це так: на нас чекає стрімке опустелювання, падіння родючості, частіші пилові бурі, а частину полів доведеться просто закинути. «Зима може принести або аномальний тріскучий мороз, або +15°C у грудні. Нормою стають екстремальні атмосферні явища.

Нещодавно на лівому березі Києва випав такий шар граду, що машини їхали наче суцільною білою колією – таке раніше можна було побачити хіба що в американських фільмах про апокаліпсис.

Або візьміть смерчі. У нашій лексиці історично навіть слова такого не було, бо це явище не було нам притаманне. А зараз вони фіксуються не лише на півдні, а й на Кіровоградщині, Чернігівщині, Київщині. У Кривому Розі кілька років тому такий буревій виривав білборди й зносив дахи. Ми поступово переходимо в кліматичну зону, схожу на напівпустелі півдня Північної Америки. Це якась Аризона. І ні люди, ні наша природа до того, щоб повітрям літали фури, а села зносило вітром, не готові».

Крім побутового дискомфорту, це колосальний удар по економіці через регулярні втрати врожаїв. Проте більшість аграріїв досі не пов'язують «маленьку вирубку» лісосмуги біля свого поля з глобальною загрозою.

Вирішити проблему лише точковим насадженням нових дерев не вдасться. Потрібен глобальний розворот державної політики. Олексій Василюк нагадує, що тотальна розораність України – історично дуже свіжий феномен, а не вікова традиція.

«Насправді майже весь південь України масово розорали лише після 1955 року, коли добудовували й наповнювали Каховську ГЕС. І сьогодні, коли величезні площі через війну та окупацію виведені з обробітку, ми маємо унікальний, хоч і трагічний шанс побудувати більш далекоглядну економіку».

На думку еколога, відновлювати радянську систему іригації та відбудовувати Каховське водосховище в колишньому вигляді – нераціонально, адже тривале агресивне зрошення лише призводило до засолення деградованих ґрунтів. Альтернатива – переведення частини орних земель у пасовища.

«Сьогодні ми вирощуємо гігантські обсяги дешевої зернової сировини, веземо її до Польщі на тваринницькі комплекси, а потім купуємо у поляків м'ясо й молоко. Тобто ми виснажуємо свою землю, щоб годувати польську худобу. Раціональніше повернути частину деградованих полів у стан природних пасовищ. Для аграрних холдингів із багаторічними контрактами це невигідно, але клімат і війна диктують свої умови. Трава росте безкоштовно, худобі не треба платити за корми. Це довгограюча економіка. Але там, де поля все ж залишаться, лісосмуги мають бути відновлені централізовано – на рівні закону та окремого державного органу».

> Читайте також: **Як нардепи з "академіками" роками наживали на державній землі десятки мільйонів не гривень**

СІМ РОКІВ ДО ПЕРШОЇ ТІНІ: МАТЕМАТИКА ВІДНОВЛЕННЯ

Попри війну, проєкт «Лісосмуги життя» демонструє реальні цифри відновлення. Як розповідає Яна Боброва, з осені 2024 року (коли стартувала перша повоєнна висадка) силами 470 волонтерів було висаджено 15,5 тисячі рослин та посіяно 4 750 дубових жолудів. Це дозволило відновити 10 кілометрів (або 7 гектарів) лісосмуг. Нехай і маленький, але реальний крок.

Догляд за лісосмугою тривалий. Фото: Ольга Леонова.

Проте висадити сіянці – це лише вершина айсберга. Найважче починається потім. І догляд триває щонайменше сім років. Олександр Соваков пояснює: «Висадка – найлегший етап. Далі йде догляд. Залежно від кліматичної зони, потрібно в середньому 7–8 років, щоб крони молодих дерев нарешті зімкнулися. До цього моменту щороку необхідно обкошувати міжряддя, обробляти дерева від хвороб, проводити правильну обрізку. Тільки ближче до 15-річного віку лісосмуга набуває своєї правильної, запланованої науковцями конструкції».

Лісосмуги Життя

Щоб полегшити громадам це завдання, НУБіП спільно з Peli can live створили спеціальні навчальні курси. Фермери та представники ОТГ з усієї України приїжджають, отримують наукову базу, захищають сертифікати, і після цього робота на місцях іде значно швидше та професійніше.

На щастя, в Україні з'являється дедалі більше фермерів нової генерації, які дивляться на десятиліття вперед. Як приклад співрозмовники наводять господарство «Товариство Мрія» на чолі з Михайлом Войтовиком, доктором сільськогосподарських наук: «Ця людина вже 18 років працює за системою No-Till (нульовий обробіток ґрунту) у поєднанні з точним землеробством.

Його трактори їздять чітко по GPS-навігації, задіюючи лише 18% площі поля, щоб не переущільнювати землю. Завдяки такому науковому підходу він спростував міфи про глибоку оранку й підвищив уміст гумусу в ґрунті з 3,2% до 4,2%. У природних умовах на такий показник ідуть століття!» Фермер каже: без лісосмуг ця система не працює. Дерева тримають вологу, знижують швидкість суховіїв і дають розвиватися мікроорганізмам у землі.

> Читайте також: **Як російсько-фашистська навала вплинула на національні парки Харківщини: від падіння «Шахедів» до повної окупації**

Тепер триває оновлення лісосмуги завдовжки 1160 метрів, яка вже почала відмирати. Між тополями висаджують довговічну липу.

Інший приклад екологічного агробізнесу – невелике фермерське господарство «Сура Агро» з Дніпропетровщини. Свою лісосмугу, відновлену разом із фондом, вони подали на престижний екологічний конкурс платформи з адаптації до змін клімату «Адаптер UA». Насадження посіло почесне друге місце. «Фермери навіть трохи засмутилися, що не перше, – посміхається Яна Боброва, – але для нас це найкращий показник того, як сильно вони почали пишатися своєю екологічною місією».

Лісосмуги Життя

Звісно, так було не завжди. У пам'яті команди фонду досі свіжа болюча історія з Національним природним парком «Тузлівські лимани» періоду 2019 – 2020 років. Тоді волонтери разом із місцевими школярами висадили першу лісосмугу, а місцеві фермери, не розуміючи цінності дерев, просто розвернули на ній важку техніку й розчавили молоді насадження колесами. Проте час бере своє – сьогодні свідомість аграріїв змінюється під тиском самої природи. Посухи та збитки змушують вчитися. Тепер у цьому місці триває тісна співпраця, створюються й облаштовуються дослідницькі майданчики, висаджуються нові лісосмуги.

Історія українських лісосмуг не має стати трагічною. Свого часу, після руйнувань Другої світової війни, нашій землі вдалося буквально «зарубцювати» свої рани за допомогою цих зелених ліній. Нинішній досвід війни також не повинен минути марно. Сучасні «зеленки» – це не лише тимчасові живі щити, які рятують життя українських бійців на фронті. Це охоронці нашого майбутнього мирного світу, які просто зараз у тилу благають про державну підтримку, розуміння та захист. І про усвідомлення того, що саме вони оберігають життя.

—

Ярина Скуратівська**, Київ, опубліковано у виданні **УКРІНФОРМ

Читайте також:

- Як притягнути російських загарбників до відповідальності за екоцид в Україні
- Екоцид який творять рашисти. Витік мазуту з суден РФ міг вбити 50 тисяч птахів і тисячі дельфінів
- Що втратив Кінбурнський півострів за роки російської окупації: «Там немає живого місця»
- Рашисти отруїли річку Сейм. Що буде з Десною і Дніпром?
- Європарламент визнав знищення Каховської ГЕС військовим злочином рф
- Екоцид в заповіднику «Хортиця» як наслідок підриву рашистами Каховської ГЕС
- Як війна та російська окупація шкодять річкам півдня: додаткові дамби, забруднення, руйнування берегів
- Як російсько-фашистська навала вплинула на національні парки Харківщини: від падіння «Шахедів» до повної окупації
- Воєнний злочин російських загарбників проти довкілля. Чи можливе правосуддя?
- Як російські загарбники воюють проти довкілля в Україні: Затоплені землі та спалені ліси
- "Це робота на роки": Україна - одна з найбільш замінованих країн світу (РЕПОРТАЖ)

Share 0

Читайте «Аргумент» в Facebook и Twitter

*Если вы заметили ошибку, выделите ее мышкой и нажмите **Ctrl+Enter.***

НОВИНИ

- 20:00 Прогноз погоди в Україні на 23 – 26 липня 2026 року
- 19:06 Юрій Бутусов: Що буде далі
- 18:16 "Є ще одна вимога" - у Києві протестувальників закликають виходити на мітинг за повернення Федорова
- 18:07 Відтягують рішення про заборону: представники упц (мп) принесли в суд 10 тисяч заяв вірян
- 17:05 ДЕСС виявила афілійованість Почаївської лаври з РПЦ
- 16:09 72% українців проти відставки Федорова, "за" звільнення Сирського - 55% (ОПИТУВАННЯ)
- 15:48 Ворог просунувся на Донеччині та Запоріжжі
- 14:08 МВФ запропонував підвищити тарифи на газ та світло для населення з 2027 року
- 13:57 Драпатий приступив до виконання обов'язків головкома ЗСУ
- 13:43 Захист енергооб'єкта від дронів: на Миколаївщині розікрали майже 68 мільйонів

ПІДПИСКА НА КАНАЛ

НОВИНИ ПАРТНЕРІВ

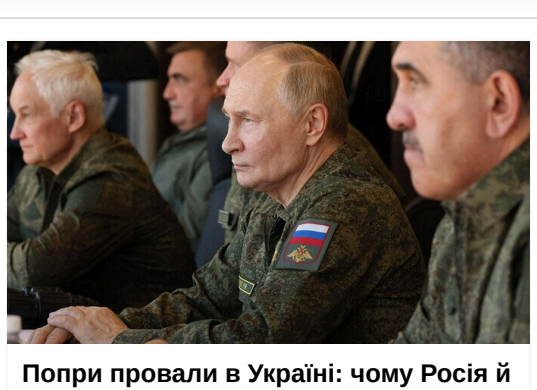

Попри провали в Україні: чому Росія й далі залякує НАТО...

ДЕТАЛЬНІШЕ

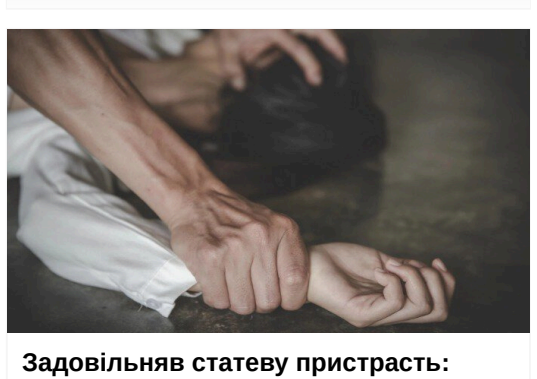

Задовільняв статеву пристрасть: чоловік зґвалтував колишню...

ДЕТАЛЬНІШЕ

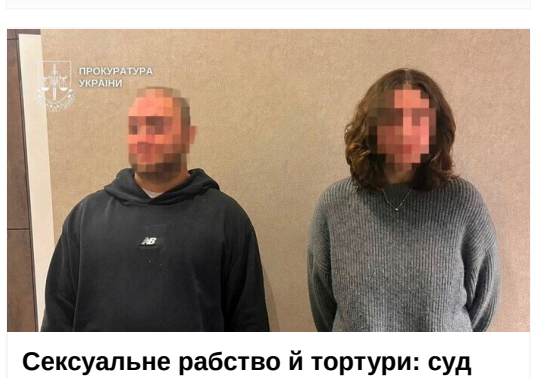

Сексуальне рабство й тортури: суд ув'язнив пару за катування...

ДЕТАЛЬНІШЕ

РЕКЛАМА

Замість Федорова буде Хмара: що відомо про нового міністра...

ДЕТАЛЬНІШЕ

❗ Замах у Монако. Вадим Єрмолаєв вперше прокоментував вибух...

ДЕТАЛЬНІШЕ

Головний художник УПА: історія Ніла Хасевича, яку варто...

ДЕТАЛЬНІШЕ

Коментарі

Attention is filtered, not chased
Jollyromance Learn More

ТАКОЖ НА АРГУМЕНТ
5 днів тому · 1 коментар Лана Зеркаль: ...
13 днів тому · 1 Верховни

Sponsored
Neurologists Warn: Memory Loss Begins When You Can't Remember This Common Word – Are You at Risk? Memory Loss
This Popular '80s Drink Is Now Linked to Memory Loss. (Did You Drink It?) Memory Loss Learn More
Online Dating. No Apps. Just a Website. YourAgeMeets Read More
Finally: a dating site for senior men Funchatt Watch Now
The Dating Site Senior Men Keep Coming Back To Funchatt
by Taboola

0 Коментарів 1 Увійти ▾
G Розпочати обговорення…
УВІЙТИ ЗА ДОПОМОГОЮ АБО ЗАРЕЄСТРУВАТИСЬ У DISQUS ?
Ім'я
♡ • Поділитися Найкращі Найновіші Найстаріші
Залиште перший коментар.
Підписатись Приватність Не продавати мої дані DISQUS

ВІДЕО

Як кримінальний авторитет із зв'язками в РФ легко отримує легальний статус та державні ліцензії в Україні

Історія Чернігівського князівства. Чому чернігівські князі не могли перестати воювати між собою?

Що насправді сталося на Переяславській раді?

© 2011 «АРГУМЕНТ»
Републікація матеріалів: для інтернет-видань обов'язковим є пряме гіперпосилання, для друкованих видань – за запитом через електронну пошту.**Посилання або гіперпосилання повинні бути розташовані при використанні тексту - на початку використовуваної інформації, при використанні графічної інформації - безпосередньо під об'єктом запозичення.**. При републікації в електронних виданнях у кожному разі використання вставляти гіперпосилання на головну сторінку сайту argumentua.com та на сторінку розміщення відповідного матеріалу. За будь-якого використання матеріалів не допускається зміна оригінального тексту. Скорочення або перекомпонування частин матеріалу допускається, але тільки в тій мірі, якою це не призводить до спотворення його сенсу.
Редакція не несе відповідальності за достовірність рекламних оголошень, розміщених на сайті, а також за вміст веб-сайтів, на які дано гіперпосилання.
Контакт: uargumentum@gmail.com